

- 1 La data de 30 noiembrie 2013, numitul X, în vârstă de 17 ani, este diagnosticat cu o afecțiune gravă, incurabilă - Carcinom hepatic cu evoluție fulminantă - și i se stabilește un tratament agresiv cu citostatice, după ce, fiind internat, în repetate rânduri, de aproximativ 1 an, schimbase numeroase diagnostice și tratamente, aspecte care i-au provocat permanent suferințe fizice și psihice deosebite. După începerea tratamentului cu citostatice, numitul X a început să aibă dureri insuportabile, fiind conștient că evoluția sa este una nefavorabilă, acesta citind mai multe cărți despre boala sa. La data de 28 ianuarie 2014, acesta este anunțat de către medicul curant Y că, potrivit ultimelor investigații medicale, afecțiunea s-a agravat, fiind surprinse imagistic metastaze multiple osoase și pulmonare, stabilindu-i-se un prognostic nefavorabil și o speranță redusă de viață, de cel mult câteva luni. În ziua de 30 ianuarie 2014, după revenirea dintr-o stare precomatoasă, numitul X îi solicită medicului curant Y să-l ajute, astfel încât să înceteze suferințele pe care nu le mai putea suporta. Imediat după această solicitare, numitul X intră din nou într-o stare de inconștiență iar medicul, cu știință, răspunzând solicitării victimei, nu îi mai administrează tratamentul stabilit, victima decedând la data de 31 ianuarie 2014.

Ministerul Public a început urmărirea penală împotriva medicului Y. și la data de 15 aprilie 2014 l-a trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat prevăzută de art. 189 lit. a C. pen. Instanța de judecată va dispune:

- A. condamnarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat prevăzută de art. 189 lit. a C. pen.;
- B. achitarea inculpatului pe considerentul că fapta nu este prevăzută de legea penală;
- C. condamnarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere la cererea victimei prevăzută de art. 190 C. pen.

Răspuns: C

- 2 X. și Y. s-au întâlnit într-un bar și, după câteva zile, au decis să locuiască împreună. X., înainte de a avea primul raport sexual cu Y., a întrebat-o dacă suferă de vreo boală venerică sau dacă are SIDA. Y. i-a spus că este sănătoasă și, ca să fie convingătoare, i-a arătat un act medical recent din care reieșea că nu suferă de astfel de boli. X. a avut mai multe raporturi sexuale neprotejate cu Y. și, ulterior, a aflat de la niște prieteni că Y. contaminase pe cineva, având SIDA. X. și-a făcut analize medicale și a constatat că nu a dobândit virusul HIV. În ciuda acestui fapt, el a depus plângere împotriva lui Y. pentru tentativă la infracțiunea de omor, deoarece a aflat că actul medical prezentat lui de către Y. provine de la o clinică privată și este falsificat, iar acesta este mijlocul prin care Y. a determinat și alte persoane să aibă relații sexuale neprotejate cu ea.

Y. a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188 C. pen. față de X. și vătămare corporală față de persoana contaminată anterior. Ce soluție va pronunța instanța de judecată?

- A. schimbarea încadrării juridice și condamnarea inculpatei pentru săvârșirea infracțiunilor de transmitere a sindromului imunodeficiar dobândit prevăzută de art. 354 alin. 5 C. pen. în raport de X și art. 354 alin. 1 C. pen. în raport de persoana contaminată anterior;
- B. condamnarea inculpatei pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188 C. pen. față de X. și a infracțiunii de vătămare corporală față de persoana contaminată anterior;
- C. achitarea inculpatei pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188 C. pen. față de X. și condamnarea acesteia pentru infracțiunea de transmitere a sindromului imunodeficiar dobândit prevăzută de art. 354 alin. 1 C. pen. în raport de persoana contaminată anterior.

Răspuns: A

- 3 X., student la drept în anul III, din curiozitate, a decis să participe la o ședință de judecată din cadrul Judecătoriei A. În timpul ședinței de judecată, fiind deranjat de comportamentul judecătorului, acesta și-a setat telefonul mobil să sune din 5 în 5 minute. Apoi, când sesiza greșeli ale judecătorului în aplicarea normelor penale, X. se ridică în picioare și îl corectă. La un moment dat, fiind revoltat de cele afirmate de judecător cu privire la aplicabilitatea infracțiunii de violare a sediului profesional în cazul în care făptuitorul a pătruns fără drept într-o parcare privată a unei societăți comerciale, X. s-a ridicat în picioare, a citit cu voce tare un paragraf din manualul său referitor la sfera de aplicare a acestei infracțiuni, iar apoi a aruncat cartea în direcția judecătorului, îndemnându-l să mai citească. Cartea a lovit judecătorul în umărul stâng. În consecință, judecătorul a cerut evacuarea sălii, dispoziție îndeplinită de jandarmul aflat în sală. De asemenea, judecătorul a încheiat proces verbal, consemnând cele petrecute în sală și a dispus sesizarea organelor de urmărire penală. X. a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de ultraj judiciar prevăzută de art. 279 alin. 2 C. pen.

Ce soluție va pronunța instanța de judecată?

- A. schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de lovire sau alte violențe prevăzută de art. 193 alin. 1 C. pen. și condamnarea inculpatului pentru această infracțiune, pe considerentul că nu este îndeplinită trăsătura tipicității infracțiunii de ultraj judiciar, deoarece inculpatul doar asista la ședința de judecată, din curiozitate, iar actul de lovire nu a avut legătură cu atribuțiile de serviciu ale judecătorului;
- B. schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de încălcarea solemnității ședinței prevăzută de art. 278 C. pen. și condamnarea inculpatului pentru această infracțiune, deoarece inculpatul doar asista la ședința de judecată, din curiozitate, iar actul de lovire nu a avut legătură cu atribuțiile de serviciu ale judecătorului și nici nu a fost apt de a produce acestuia o suferință fizică;
- C. schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de ultraj judiciar prevăzută de art. 279 alin. 1 C. pen. și condamnarea inculpatului pentru această infracțiune, pe considerentul că deși inculpatul nu avea legătură cu procesele derulate, făcând parte din public, judecătorul se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar actul violent al inculpatului a avut legătură cu aceste atribuții.

Răspuns: C

- 4 Y., avocatul inculpatului X., a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului. În fapt, s-a reținut că Y., în calitate de avocat, la data de 01.04.2015, l-a sfătuit pe X. cu privire la conținutul declarațiilor pe care acesta din urmă le va face în fața organului de urmărire penală și l-a consiliat să declare, în mod neadevărat, că la momentul comiterii infracțiunii de care era acuzat, se afla acasă împreună cu soția sa.
- Fapta inculpatului:**

- A. constituie infracțiunea de favorizarea făptuitorului;
- B. nu este o faptă prevăzută de legea penală;
- C. constituie infracțiunea de influențarea declarațiilor.

Răspuns: B

- 5 În perioada 01.03.2016- 14.06.2016 X., fosta iubită a lui Y., îl urmărește pe acesta timp de câteva zile pentru a vedea care sunt activitățile sale zilnice și în special, dacă are o nouă relație. Y. nu observă faptul că a fost urmărit. Pentru că nu a obținut prea multe informații, X. pătrunde în locuința lui Y. unde plasează o cameră video, sperând ca în această modalitate să obțină mai multe informații cu privire la Y. După mai multe zile, Y. observă camera video și formulează o plângere penală. În urma cercetărilor, X. a recunoscut că ea a fost cea care a plasat camera video, deoarece era geloasă și a dorit să afle dacă Y. este implicat într-o altă relație, astfel că a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunilor de hărțuire, violare de domiciliu și violare a vieții private.
- Activitatea materială a inculpatei realizează conținutul infracțiunilor:**

- A. numai de violare de domiciliu și violare a vieții private;
- B. hărțuire, violare de domiciliu și violare a vieții private;
- C. numai de hărțuire și violare a vieții private.

Răspuns: A

- 6 Inculpatul X. a fost condamnat de prima instanță pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe prevăzută de art. 193 alin. 2, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a C. pen., prin schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de tentativă la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a C. pen. Instanța a constatat că inculpatul se afla la stâna sa unde, în condițiile provocării, a lovit cu un lemn pe persoana vătămată Y., căreia i-a cauzat fractura cubitusului stâng, ce a necesitat 65-75 de zile de îngrijiri medicale. În cursul cercetării judecătorești a fost efectuată o expertiză medico-legală, avizată de Comisia Superioară de la IML Mina Minovici, ce a stabilit că numărul de zile de îngrijiri medicale este mai mare, respectiv de 100-110 zile și s-a constatat că leziunile au fost produse pe un teren patologic preexistent (persoana vătămată suferise în trecut o fractură a cubitusului stâng la același nivel), astfel că numărul de zile de îngrijiri medicale a fost prelungit, raportul explicând aceste împrejurări.

În cauză a fost declarat apel de către Ministerul Public care a criticat hotărârea pe considerentul că în mod greșit s-a dispus schimbarea încadrării juridice, deoarece fapta inculpatului constituie infracțiunea de tentativă la omor, în condițiile provocării, astfel cum acesta a fost trimis în judecată, raportat la instrumentul folosit, zona corpului lovită și rezultatul grav produs, reflectat în numărul mare de zile de îngrijiri medicale necesare pentru vindecare și că este lipsit de relevanță, sub acest aspect, faptul că persoana vătămată mai suferise în trecut o fractură, la același nivel, a cubitusului stâng.

Instanța de apel va decide că fapta inculpatului constituie infracțiunea de:

- A. tentativă la infracțiunea de omor, cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării;
- B. lovire sau alte violențe prevăzută de art. 193 alin. 2 C. pen., cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării;
- C. vătămare corporală prevăzută de art. 194 alin. 1 lit. b C. pen., cu reținerea circumstanței atenuante legale a provocării.

Răspuns: C

- 7 Inculpata a fost condamnată la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000.

La dosarul cauzei, în timpul cercetării judecătorești, la cererea inculpatei, parchetul a depus o adresă din care rezultă că aceasta, în timpul urmăririi penale a denunțat, a facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a unei alte persoane care a săvârșit o infracțiune legată de droguri pentru care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală.

Inculpata a solicitat aplicarea cauzei speciale de reducere a pedepsei prevăzută de art. 16 din Legea nr. 143/2000. Cererea inculpatei este:

- A. neîntemeiată, întrucât în cauză nu se pot aplica dispozițiile art.16 din Legea nr.143/2000 referitoare la cauza de reducere a pedepsei atâta timp cât nu s-a dispus trimiterea în judecată a persoanei împotriva căreia inculpata a formulat denunțul;
- B. întemeiată, întrucât instanța era obligată să facă aplicarea dispozițiilor art.16 din Legea nr.143/2000, chiar dacă nu s-a dispus o soluție de trimitere în judecată a persoanei denunțate;
- C. neîntemeiată, întrucât parchetul nu a reținut prin rechizitoriu incidența dispozițiilor art.16 din Legea nr.143/2000 în favoarea inculpatei.

Răspuns: B

- 8 La data de 20.05.2016, minorul P.N., în vârstă de 17 ani, pe fondul unui conflict mai vechi, a lovit persoana vătămată, de mai multe ori, cu o bâtă, în zona capului, provocându-i leziuni ce i-au pus viața în pericol.

Instanța a reținut în sarcina acestuia săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor, prevăzute de art. 32 alin.1 rap. la art. 188, cu aplicarea art. 113 C.pen. și i-a aplicat măsura educativă privativă de libertate a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 4 ani.

Soluția pronunțată:

- A. este nelegală sub aspectul tipului de măsură educativă aplicată;
- B. este legală;
- C. este nelegală sub aspectul duratei măsurii educative aplicate.

Răspuns: B

- 9 În seara zilei de 10.10.2016 inculpatul V.I. împreună cu inculpații V.B. și V.S., minori, au hotărât să depoziteze persoana vătămată VA de bunurile pe care le avea asupra sa. În acest scop au urmărit-o și pe o stradă mai puțin luminată inculpatul V.I., apropiindu-se de persoana vătămată, i-a pus brațul pe umeri și i-a cerut să-i dea telefonul mobil și banii, aceasta refuzând categoric, încercând să fugă. În acel moment, inculpații minori V.B. și V.S. s-au așezat în fața persoanei vătămate blocându-i calea de acces și împiedicându-o să se deplaseze.

Inculpatul V.I., iritat de refuzul persoanei vătămate de a-i da telefonul și banii, le-a spus imperativ celorlalți doi inculpați să scoată cuțitele, deși aceștia nu aveau asupra lor cuțite, dar țineau mâinile în buzunare, astfel încât să dea impresia persoanei vătămate ca au cuțite și se pregătesc să le folosească. În cele din urmă, persoana vătămată a cedat și i-a dat inculpatului V.I. telefonul și banii.

Cercetarea judecătorească a stabilit că inculpații minori V.S. și V.B. care aveau 17, respectiv 16 ani nu erau prieteni cu inculpatul V.I., nu-i spusese niciodată care este vârsta lor și în acea seară, întâlnindu-se în cartier, au hotărât să facă rost de bani sau bunuri în vederea valorificării.

Inculpații vor răspunde penal pentru:

- A. VI: pentru infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 - art. 234 alin. 1 lit. d cu aplicarea art. 77 lit. a, d C.pen.;
V.B. și V.S.: pentru infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 - art. 234 alin. 1 lit. a, d cu aplicarea art. 77 lit. a C.pen.;
- B. V.I. pentru infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 - art. 234 alin. 1 lit. a, d, cu aplicarea art. 77 lit. a, d C.pen.;
V.B. și V.S.: pentru complicitate la infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 48 rap. la art. 233 - art. 234 alin. 1 lit. a, d, cu aplicarea art. 77 lit. a C.pen.;
- C. V.I., V.B. și V.S.: pentru infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 - art. 234 alin.1 lit. d C.pen., cu aplicarea art.77 lit. a C.pen.

Răspuns: C

- 10 La data de 21.05.2016 petentul condamnat S.V. a formulat o cerere având ca obiect constatarea reabilitării de drept privind condamnarea dispusă prin sentința penală nr. 936/05.10.2008 a Judecătoriei X., definitivă prin neapelare.

S-a reținut următoarea situație de fapt:

Prin sentința penală nr. 936/05.10.2008 a Judecătoriei X., S.V. a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 184 alin. 1 C.pen. anterior, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-se un termen de încercare de 3 ani și 6 luni.

Potentul S.V. a mai suferit o condamnare dispusă prin sentința penală nr. 765/22.11.2015 a Tribunalului X., definitivă, la o pedeapsă de 14 ani închisoare cu executare în regim de detenție pentru săvârșirea infracțiunii de omor, în prezent aflându-se în executarea acesteia.

Față de această situație:

- A. petentul condamnat S.V. va fi reabilitat parțial pentru prima condamnare;
- B. constatându-se că prima condamnare nu constituie prim termen al recidivei în raport de infracțiunea ce face obiectul celei de a doua condamnări, instanța îl va reabilita de drept pentru prima condamnare;
- C. instanța nu poate da eficiență reabilitării de drept, fiind vorba de condamnări succesive, termenul de reabilitare urmând să se calculeze în raport de ultima condamnare.

Răspuns: C

- 11 Parchetul de pe lângă Judecătoria X a sesizat la data de 30 aprilie 2017, Tribunalul X, în a cărui circumscripție au fost comise faptele, după ce în prealabil, în cursul urmăririi penale, a schimbat încadrarea juridică a faptei pentru care au fost cercetați inculpații A, născut la 30 mai 2000 și B, născut la 4 aprilie 1973, din infracțiunea de ucidere din culpă, prev. de art. 192 alin. 1 C.p., în infracțiunea de omor, prev. de art. 188 C.p. După pronunțarea încheierii de începere a judecății, definitivă la data de 30 iunie 2017, prin care s-a constatat competența instanței, legalitatea sesizării acesteia, a probelor administrate și a actelor de urmărire penală, instanța soluționează cauza pe parcursul a trei termene de judecată, respectiv, 7 septembrie 2017 (în ședință publică) și 30 septembrie 2017 (în ședință nepublică) și 10 octombrie 2017 (în ședință nepublică) când a fost pronunțată o soluție în cauză, la toate termenele procedura de citare fiind legal îndeplinită. Cauza a fost soluționată în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii față de ambii inculpați, iar aceștia au avut apărători aleși în timpul urmăririi penale și al judecății. Inculpații s-au aflat în stare de arest preventiv, pe parcursul procesului, măsura care a fost verificată și menținută cu respectarea dispozițiilor legale.

În acest caz:

- A. instanța de fond, poate înlocui măsura arestării preventive sub care se află inculpatul minor cu măsura controlului judiciar, dacă dispune față de acesta internarea într-un centru educativ.;
- B. nesocotirea caracterului nepublic al ședinței de judecată, la unul dintre termene poate fi invocată de inculpatul minor cu ocazia dezbaterilor pe fondul cauzei;
- C. excepția de necompetență materială a organului de urmărire penală nu poate fi invocată de inculpați cu ocazia dezbaterilor în fond.

Răspuns: A

- 12 Tribunalul Y a fost sesizat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Y, la data de 10 iunie 2017, cu un acord de recunoaștere a vinovăției încheiat cu inculpatul M, cercetat pentru infracțiunea de trafic de persoane, prev. de art. 210 alin. 1 litera a) C.p., în varianta transportării prin constrângere, comisă asupra părții civile N, acordul nefiind însoțit de o tranzacție cu privire la repararea prejudiciului cauzat părții civile. Prin acord s-a propus condamnarea inculpatului la pedeapsa de 2 ani închisoare în regim de detenție și interzicerea unor drepturi ca pedeapsă complementară și accesorie.

Pe parcursul procedurii desfășurate la parchet, inculpatul a fost asistat de avocat ales.

În fața instanței de judecată, au fost citați inculpatul și partea civilă, ocazie cu care partea civilă a solicitat respingerea acordului, față de faptul că pedeapsa este nelegală și nejustificat de blândă, de asemenea și pentru că la momentul comiterii faptei de către inculpat, persoana vătămată era minoră, fapt dovedit în fața instanței cu actul de identitate. A solicitat, în cazul admiterii acordului, obligarea inculpatului la plata sumei de 50 000 lei, daune morale.

Inculpatul, în prezența avocatului ales, a solicitat respingerea acordului deoarece își retrace consimțământul pe care l-a exprimat în fața procurorului, solicitând restituirea cauzei la parchet pentru continuarea procedurilor legale.

Tribunalul Y, prin sentința pronunțată la 30 iunie 2017 admite acordul de recunoaștere a vinovăției și pronunță soluția propusă prin acord, respectiv, condamnarea inculpatului la pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar și interzicerea drepturilor stabilite prin acord ca pedeapsă complementară și accesorie. Totodată, neexistând o tranzacție pe latura civilă, lasă nesoluționată latura civilă a cauzei.

Împotriva acestei sentințe, au declarat apel atât inculpatul, cât și partea civilă, inculpatul solicitând, ca și în fața primei instanțe, restituirea cauzei la parchet, deoarece nu mai consimte la acord, partea civilă reiterând în fața instanței de apel, aceleași critici expuse și în fața instanței de fond, respectiv, că, pedeapsa aplicată este nelegală și nejustificat de blândă, că, aceasta era minoră la data comiterii faptei, iar inculpatul în mod greșit nu a fost obligat la despăgubiri, cu titlu de daune morale.

Curtea de apel X, în urma examinării apelurilor:

- A. admite apelurile, desființează sentința primei instanțe și rejudecând, respinge acordul de recunoaștere a vinovăției, trimițând cauza la parchet, în vederea continuării urmăririi penale.;
- B. admite apelurile, desființează sentința apelată și rejudecând, majorează pedeapsa aplicată inculpatului, la 5 ani închisoare;
- C. respinge apelurile ca nefondate.

Răspuns: A

- 13 Prin ordonanța din 15 iulie 2014 procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul X dispune începerea urmăririi penale cu privire a faptă (in rem), pentru infracțiunea de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 C.p. Prin ordonanța din 30 august 2015, procurorul dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul M, iar prin ordonanța din 12 septembrie 2015 dispune renunțarea la urmărirea penală. Judecătorul de camera preliminară, sesizat cu cererea de confirmare a renunțării la urmărirea penală, prin încheierea din 15 decembrie 2015 respinge cererea formulată, cauza fiind trimisă procurorului pentru completarea urmăririi penale. La data de 20 ianuarie 2016, persoana vătămată a formulat contestație privind durata procesului penal.

Judecătorul de drepturi și libertăți:

- A. restituie contestația petentului;
- B. constată nulitatea unor acte de urmărire penală și trimite cauza la parchet în vederea refacerii lor;
- C. examinează contestația pe fond.

Răspuns: C

- 14 Inculpații A și B au fost trimiși în judecată, la data de 14 martie 2014, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria X, pentru infracțiunea de reținere și nevărsare, cu intenție, în cel mult 30 de zile de la scadență, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă, prev. de art. 6 din Legea 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Deoarece pe parcursul judecății inculpatul B a solicitat în repetate rânduri amânarea cauzei pentru motive de boală, instanța a disjuns cauza față de acesta și a pronunțat o soluție față de inculpatul A, la data de 10 februarie 2015. Pe parcursul procesului inculpatul A și-a susținut nevinovăția și a invocat neconstituționalitatea art. 6 din Legea 241/2005, instanța de judecată înaintând excepția de neconstituționalitate Curții Constituționale. Față de inculpatul A, instanța a dispus condamnarea la pedeapsa de 2 ani închisoare, cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, în condițiile art. 91 și următoarele C.p., pe durata unui termen de supraveghere de 5 ani și obligarea inculpatului la plata despăgubirilor civile. Hotărârea primei instanțe, față de inculpatul A a rămas definitivă prin neexercitarea vreunei căi de atac în cauză, la data de 10 ianuarie 2015.

Judecata față de inculpatul B a continuat în dosarul disjuns, acordându-se mai multe termene de judecată, în vederea prezentării inculpatului la judecată, după mai multe amânări, inculpatul prezentându-se în fața instanței la data de 3 mai 2015, când a solicitat aplicarea procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii iar cauza a rămas în pronunțare. Prin sentința pronunțată în data de 3 mai 2015, inculpatul B a fost condamnat la 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și obligat la plata despăgubirilor civile precum și la plata cheltuielilor judiciare. Avocatul inculpatului a fost prezent la pronunțare, în aceste condiții, inculpatului nemaifiindu-i comunicată copia minutei.

La data de 30 mai 2016, avocatul ales al inculpatului B a formulat cerere de revizuire a hotărârii pronunțate în ceea ce îl privește, întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. 1 litera f) C.p.p. cu motivarea că prin Decizia Curții Constituționale nr. 363/7 mai 2015, publicată în M. Of. nr. 495/6 iulie 2015, au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 6 din Legea 241/2005, iar condamnarea produce consecințe față de el și în prezent, solicitând ca în urma anulării hotărârii și rejudecării cauzei, să se dispună achitarea sa.

La termenul fixat pentru examinarea admisibilității în principiu, avocatul inculpatului a arătat că stăruie în cererea formulată, solicitând admiterea în principiu.

Judecătoria X, investită cu cererea de revizuire:

- A. admite în principiu cererea de revizuire;
- B. respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă;
- C. admite în principiu cererea de revizuire și trimite cauza la parchetul corespunzător pentru efectuarea cercetărilor necesare asupra situației de fapt.

Răspuns: B

- 15 La data de 12 martie 2017, condamnatul M, prin intermediul avocatului ales, a înregistrat la Judecătoria X, instanță în a cărei circumscripție se află locul de detenție, o contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 litera d) C.p.p.. În motivarea contestației, condamnatul a arătat că se află în executarea unei pedepse cu închisoarea de 3 ani, aplicată acestuia prin hotărâre rămasă definitivă la data de 10 ianuarie 2017, a Judecătoriei Z și că există în ceea ce-l privește o cauză de reducere a acestei pedepse și anume faptul că a fost arestat preventiv, pentru o perioadă de 6 luni, într-o altă cauză în care este judecat pentru o infracțiune concurentă, pentru care a fost pronunțată sentința penală nr. 567/16 februarie 2016 a Judecătoriei Y și care se află pe rol, în apel, la data soluționării contestației, invocând în acest sens dispozițiile art. 72 alin. 1 teza a II-a C.p. Din examinarea sentinței nr. 567/16 februarie 2016 a Judecătoriei Y a rezultat că faptele din acea cauză au fost comise în data de 14 aprilie 2015 și că, a fost într-adevăr arestat în cauza respectivă, o perioadă de 6 luni.

Judecătoria X:

- A. admite contestația la executare și deduce din pedeapsa de 3 ani în executarea căreia se află, durata arestării preventive de 6 luni;
- B. declină competența de soluționare a contestației în favoarea Judecătoriei Y;
- C. respinge ca nefondată contestația.

Răspuns: C

- 16 La data de 16 iulie 2016, soțul persoanei vătămate X a formulat și semnat plângerea prealabilă împotriva numitului C, executor judecătoresc, pentru infracțiunea de distrugere, prev. de art. 253 alin. 1 C.p., reclamând faptul că, în împrejurarea punerii în executare a unei hotărâri de evacuare, la data de 10 mai 2016, executorul judecătoresc a distrus mai multe obiecte personale aparținând persoanei vătămate. La plângere a fost atașată procura specială și autentică, dată de soție, persoana vătămată X. Plângerea a fost depusă la Parchetul de pe lângă Judecătoria X, în a cărei circumscripție a fost comisă fapta, acesta trimițând plângerea pe cale administrativă Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Z, în a cărei circumscripție se află, la această unitate de parchet, plângerea fiind înregistrată la 20 august 2016. După examinarea plângerii, procurorul căruia i-a fost repartizată, a constatat că aceasta conține toate elementele prevăzute de art. 289 alin. 2 C.p.p. și că a fost formulată prin mandatar, cu procură specială.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Z:

- A. clasează plângerea constatând că este tardivă;
- B. clasează plângerea deoarece nu întrunește condițiile de formă, reținând că un soț nu poate formula plângere prealabilă pentru celălalt soț;
- C. începe urmărirea penală cu privire la faptă, în condițiile în care nu se constată existența niciunuia dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale, prevăzute de art. 16 C.p.p.

Răspuns: C

- 17 Judecătoria X este sesizată la data de 23.08.2016, ora 10: 00 cu propunerea de arestare preventivă a inculpatului BV, temeiul propunerii fiind cel prevăzut de art.223 alin.1 lit.a C.p.p. În motivarea propunerii se arată că, la dosarul de urmărire penală există probe care conduc la suspiciunea că inculpatul a comis o infracțiune de un pericol social ridicat, aceea de tâlhărie, iar ulterior audierii sale în calitate de suspect, acesta a părăsit țara, existând date, potrivit proceselor verbale întocmite de organele de poliție că acesta s-ar găsi pe teritoriul statului Z, stat membru al Uniunii Europene. Judecătorul de drepturi și libertăți de la Judecătoria X, prin încheiere motivată pronunțată în ședința Camerei de Consiliu din data de 23.08.2016 ora 14: 00, constată procedura legal îndeplinită prin afișare la ușa instanței, admite propunerea formulată de procuror și dispune arestarea preventivă în lipsă a inculpatului pe o durată de 30 de zile calculata de la data la care se va pune în executare mandatul.

Apărătorul din oficiu al inculpatului formulează contestație în cauză solicitând judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța superioară să admită contestația, să desființeze hotărârea atacată și să dispună respingerea propunerii de arestare formulată în cauză având în vedere faptul că, din datele de la dosar rezultă că inculpatul se află la muncă cu forme legale în statul Z, dorește să participe la procesul penal, dar nu a știut de existența acestuia până în momentul în care apărătorul său din oficiu a luat legătura cu acesta prin intermediul familiei sale din România, ulterior pronunțării hotărârii.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul Y investit cu soluționarea contestației:

- A. respinge contestația ca nefondată;
- B. admite contestația, desființează în întregime hotărârea atacată și trimite cauza spre rejudecare;
- C. admite contestația, desființează hotărârea atacată și pronunțând o nouă hotărâre, respinge cererea de arestare preventivă a inculpatului.

Răspuns: B

- 18 La data de 25 martie 2015 s-a început urmărirea penală în rem sub aspectul săvârșirii infracțiunii de obținere ilegală de fonduri din bugetul Uniunii Europene prev. de art. 18 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art. 322 alin. (1) C.p. de către administratorul X al SC Y SRL. Ulterior, s-a dispus continuarea urmăririi penale și punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculptul X, administratorul SC Y SRL sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de obținere ilegală de fonduri din bugetul Uniunii Europene prev. de art. 18 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art. 322 alin. (1) C.p. și față de SC Y SRL sub aspectul săvârșirii infracțiunii obținere ilegală de fonduri din bugetul Uniunii Europene prev. de art. 18 ind. 1 din Legea nr. 78/2000.

Inculpata SC Y SRL va fi citată:

- A. la sediul declarat al acesteia, chiar dacă s-a dovedit a fi fictiv;
- B. prin mandatarul acesteia, numit de procurorul care efectuează urmărirea penală;
- C. la sediul practicianului în insolvență desemnat de procurorul care efectuează urmărirea penală, dacă nu există mandatar numit.

Răspuns: C

- 19 La data de 20.09.2016 în jurul orelor 21⁰⁰, inculpatul AB aflat sub influența alcoolului a condus autoturismul pe drumurile publice, fiind oprit în trafic de un agent de poliție rutieră pentru control. Acesta i-a solicitat actele pentru control și testarea cu aparatul etilotest, însă inculpatul AB a început să-l amenințe și să-l lovească cu pumnii și picioarele. În final, conflictul s-a aplanat, inculpatul AB fiind condus la IML pentru recoltarea de probe biologice.
- Prin rechizitoriul parchetului inculpatul AB a fost trimis în judecată pentru ultraj, faptă prevăzută de art.257 alin.(1) din Codul penal, întrucât la data de 20.09.2016 în jurul orelor 21⁰⁰ a amenințat și lovit agentul de poliție aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu.
- Prin sentința penală a Judecătorei X, definitivă prin decizia Curții de Apel X, inculpatul AB a fost achitat pentru motiv că nu există probe din care să rezulte că a săvârșit infracțiunea de ultraj. În termen legal, agentul de poliție rutieră a formulat plângere penală la parchet sub aspectul săvârșirii infracțiunii de loviri sau alte violențe prevăzută de art.193 alin.(1) din Codul penal împotriva inculpatului AB pentru că la data de 20.09.2016 în jurul orelor 21⁰⁰, a fost lovit de către acesta.
- Prin sentința penală a Judecătorei Y inculpatul AB a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe, faptă dovedită cu declarația persoanei vătămate, a martorilor oculari și a certificatului medico legal. Împotriva sentinței penale a Judecătorei Y a declarat apel inculpatul AB invocând autoritatea de lucru judecat în raport cu sentința penală a Judecătorei X, definitivă prin decizia Curții de Apel X, conform căreia a fost achitat pentru incidentul care a avut loc în data de 20.09.2016.
- Curtea de Apel Y a respins apelul inculpatului AB pentru motivul că nu a fost achitat pentru aceeași faptă.
- Inculpatul AB s-a adresat cu o plângere Curții europene invocând încălcarea art.4 din Protocolul 7 la Convenție. În analiza temeiniciei plângerii, Curtea va constata că:
- A. art.4 din protocolul nr.7 la Convenție vizează numai cazul unei duble condamnări;
 - B. art.4 din protocolul nr.7 la Convenție interzice procedurile penale paralele;
 - C. art.4 din protocolul nr.7 la Convenție interzice punerea în mișcare a acțiunii penale sau judecarea unei persoane pentru o a doua infracțiune, în măsura în care aceasta are la bază fapte identice sau fapte care sunt în esență aceleași.

Răspuns: C

20 În anul 2015 numitul AB, cetățean spaniol, a fost condamnat de o instanță spaniolă la pedeapsa de un an închisoare pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de furt calificat. Pedeapsa nu a fost executată.

De la data de 10 mai 2016, AB este deținut într-un penitenciar din România, unde execută o pedeapsă privativă de libertate de trei ani și șase luni închisoare, la care a fost condamnat pentru mai multe fapte de înșelăciune comise în România.

Autoritatea judiciară emitentă spaniolă solicită autorității judiciare de executare române, printr-un mandat european de arestare emis la 18 mai 2017, predarea domnului AB, în vederea executării pedepsei de un an închisoare stabilite de instanța spaniolă.

Fiind audiat, AB declară că refuză să fie predat autorităților spaniole și că dorește să „rămână” în România, în sensul prevederilor art. 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.

Instanța de executare română competentă:

- A. constată că situația lui AB nu intră sub incidența termenului „rămâne”, întrucât acesta este cetățean al statului emitent și a săvârșit mai multe infracțiuni pe teritoriul României;
- B. pentru a constata dacă situația lui AB intră sub incidența termenului „rămâne”, solicită instanței emitente să verifice situația lui AB în Spania, din punctul de vedere al legăturilor familiale și economice pe care acesta le întreține în acest din urmă stat;
- C. pentru a constata dacă situația lui AB intră sub incidența termenului „rămâne”, efectuează o apreciere globală a mai multor elemente obiective care caracterizează situația acestuia, printre care se numără în special durata, natura și condițiile șederii sale, precum și legăturile familiale și economice pe care AB le întreține cu România.

Răspuns: C